

Sinanpaşa'da Safari Görünmeyi Görme Kulübü

9 Ekim 2025

Selamlar hepinize,

Rahmetli Nihat Güner Hoca'mızın tasarladığı Sinan Paşa Pasajı'nda SAFARİ...

İkinci adımımızda, tanışma çemberimizdeki hikayeler arasında sohbet giren SAFARİ sahne alıyor. Kendimizle başladığımız ilk adımdan (Kim-siniz?) sonra bizi burada misafir eden, AURA'yı da içine alan sevgili Nihat Hocamızın yıllar önce tasarladığı pasaj binasında, yani bir mimari mekânda bize rehber olacak ipuçları arayacağız. Üstelik bu deneyi de tek olarak ya da belirlediğiniz bazı gruplar ile yapacağız. Kendinizden aldığınız sizi özetleyen bir kesit gibi bu koca binayı da inceleyerek görünenin arkasına geçmek hedefindeyiz. Bakalım bu nehir nereye akacak? Çalışmalarımız ile sınırlar nasıl inşa edilecek ve aşılabilecek. "Görünenin Arkasını Arama, İnceleme Kulübü" nü kurduk, unutmayın...

Kolay gelsin. Çok sevgiler...

y a n a r

Not: Yoldayım, kalın bir sınıf günlüğü peşindeyim. Onu bulup bizim stüdyoya geleceğim. Özel günlüklerimize de yazmayı, resimlemeyi, çizmeyi unutmayalım.

Bugün 10.30 da benim daha önce sunduğum "Görüneni Değil Görünmeyi Yakalama" kaydı izlenebilecek. İlgilenenler için paylaşmak istedim. Yarın da atölye sonrası hep beraber sınırlarla ilgili yine bir sergiye (Ecem Dilan Köse-İnsanlık ve Sınırlar) gidiyoruz. Unutmayalım!...

Safari in Sinanpaşa Seeing the Invisible Club

9 October 2025

Greetings to all,

SAFARI takes the stage in the building designed by our late teacher Nihat Güner...

In our second step, SAFARI joins the conversation among the stories in our circle of acquaintances.

After our first step, which began with ourselves (Who are you?), we will look for clues that will guide us in this architectural space, the passage building designed years ago by our dear Nihat Hoca, who is hosting us here, including AURA. Moreover, we will conduct this experiment either individually or in groups of your choice. Our goal is to examine this huge building, like a snippet that summarises you, and get behind what is visible. Let's see where this river flows. How will boundaries be built and overcome with our work? We have established the 'Searching Behind the Visible, Examination Club', don't forget...

Good luck. With much love...

y a n a r

Note: I'm on my way, chasing a thick class diary. I'll find it and bring it to our studio. Don't forget to write, draw, and sketch in our special diaries.

Today at 10:30, you can watch the recording of my previous presentation, 'Catching the Unseen, Not the Seen.' I wanted to share it for those interested. Tomorrow, after the workshop, we're all going to another exhibition (Ecem Dilan Köse – Humanity and Borders) about boundaries. Let's not forget!...

Çarpık Sinanpaşa

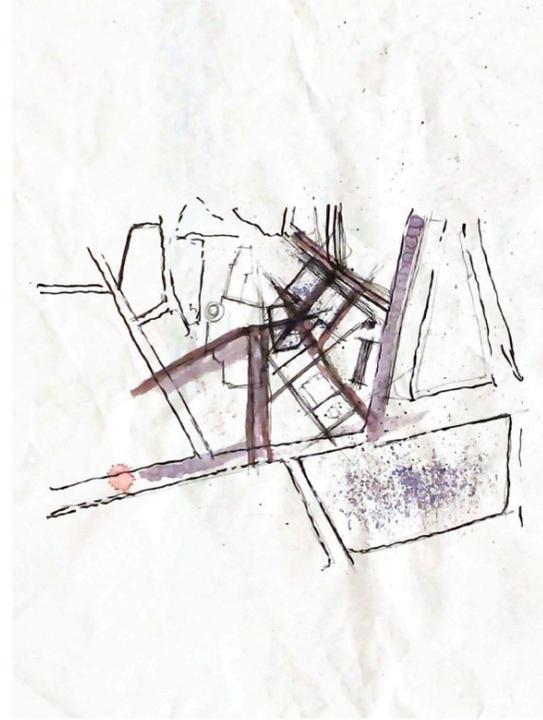
Ahmet Atakan Keskin

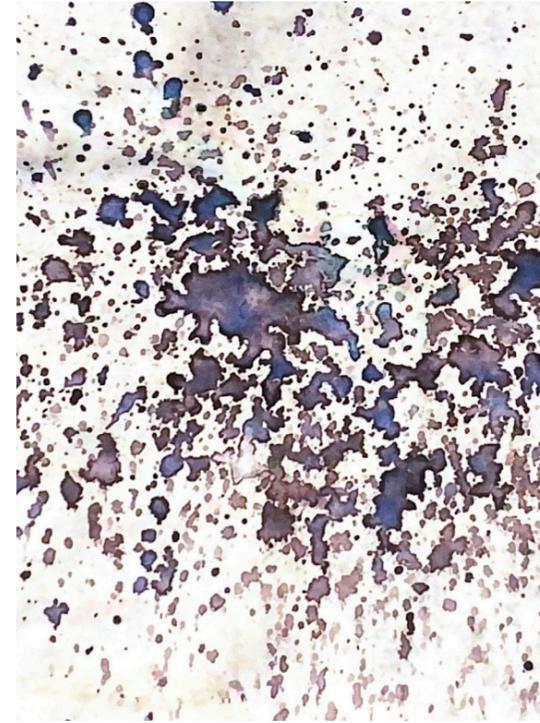
Sinanpaşa İş Merkezi, Büyük Beşiktaş Çarşısı ve Sinanpaşa Camii... Bu üçlü, Beşiktaş'ın bu bölgesini yalnızca ticari ve dini manada beslemiyor. Bu üç kompleks farklı zamanlarda inşa edilmiş, Beşiktaş'ın bu odasında bir geçirgenliğe kavuşmuştur. Ticarethane olarak bulunan B.B.Ç (Büyük Beşiktaş Çarşısı) ve S.İ.M (Sinanpaşa İş Merkezi), Beşiktaş'ın çarşı bölgesinden farklı geçişler sağlamaktadır. Kütleleştiği bir işleyiş içinde olan B.B.Ç ve S.İ.M insanlar için bir yere bir yere ulaşım imkanı ve pasaj görevi görmektedir. Bu çalışma, bu bölgedeki komplekslerin arasındaki ilişkiyi cisimleştirilen bir model olarak aktarmaktadır. Aynı zamanda Sinanpaşa İş Merkezi'nde elde edilen doku örnekleri gelip geçen, yaşamış insanların ruhlarının temsiline dönüşmüştür. Bu temsil, maketle birlikte "Çarpık Sinanpaşa" adı altında kentsel ve sosyal ruhları anlatmaktadır.

Distorted Sinanpasa

Ahmet Atakan Keskin

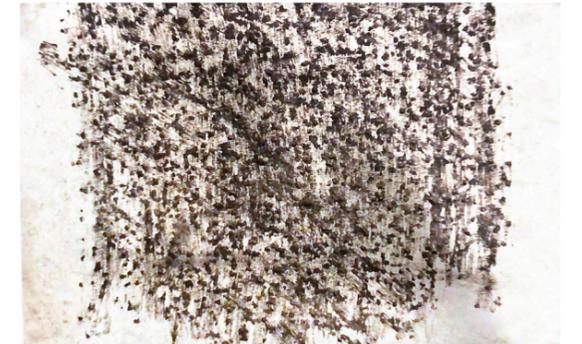
Sinanpaşa Business Center, Büyük Beşiktaş Çarşısı, and Sinanpaşa Mosque... This trio does not nourish this part of Beşiktaş solely in commercial and religious terms. B.B.Ç (Büyük Beşiktaş Çarşısı) and S.İ.M (Sinanpaşa Business Center), which function as commercial structures, provide various passages distinct from Beşiktaş's main bazaar area. Operating within a massed system, B.B.Ç and S.İ.M serve people both as passageways and as means of reaching one place from another. This study presents the relationships between the complexes in this area through a physical model. At the same time, the texture samples obtained from the Sinanpaşa Business Center transform into representations of the spirits of people who have passed through and lived there. This representation, together with the model, conveys urban and social spirits under the title "Distorted Sinanpaşa."

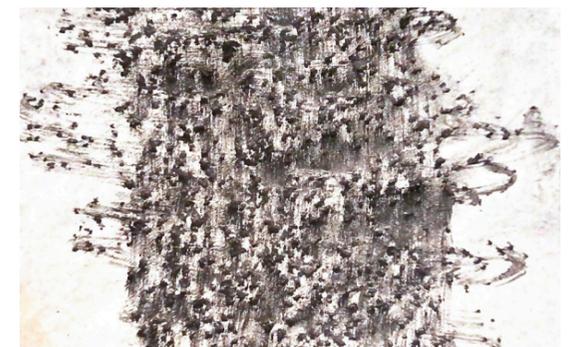
Beşiktaş'ın insanların sulu boyayla temsili.
A watercolor representation of the people of Beşiktaş.

Beşiktaş'ın sirkülasyonun formu.
The form of Beşiktaş's circulation.

Sinanpaşa Merkezi'nden alınmış çeşitli doku örnekleri ve bu doku örneklerinin suratları.

Various texture samples taken from the Sinanpaşa Center and the faces derived from these texture samples.

Ve ne dik?

Alım Yıldırım

Enstalasyon
değişken boyutlar
tel, ip, eva, misina, çubuk, hamur

2025

Fotoğraf: "Gölge" 2025

Photograph: "Shadow" 2025

Venedik'te yaşayanların varlığı genelde şehrin turistik kimliğinin gölgesinde kalıyor. Bize onları hatırlatan tek şey, güzel tasarlanmış ve benzer karakterde kapı zilleri oluyor.

Parça parça 'küçük' adalardan oluşan bu 'büyük' adada denize bakınca günlük yaşamın denizde olduğunu görüyoruz. Denize saplanan o kalabalık direkler de denizin yaşayanları oluyor.

Sonsuz bir deniz, sayısız direk ve sayılı kara parçası da köprüleri ve dar sokakları doğuruyor. Bu dar sokaklar da rastlantısal kontürlerde bambaşka gölgeler oluşturuyor.

Bu iş, Venedik'ten fotoğraflar yardımıyla bu 3 kelimeyi ayıklayıp yeniden başka biçimde bir araya getirmeye çalışıyor.

Ve ne zia

Alım Yıldırım

Installation
variable dimensions
wire, rope, EVA, fishing line, rods, clay

2025

Fotoğraf: "Direkler" 2025

Photograph: "Poles" 2025

In Venice, the lives of local people often hidden behind the city's touristic image. The doorbells, each well-designed and similar, are small reminders of them.

It can be easily seen that life happens on the sea. The many wooden poles standing in the water are also part of this living landscape.

An endless sea, countless poles, and small land pieces create the bridges and narrow streets. These streets form different shadows with their unique contours.

In this work, I tried to take these key parts of Venice and bring them together in a new way.

Yangın Muhbirleri için Acil Çıkış I

Alperen Kurumaz, Elvin Tavşancıl, Irmak Döndüren,
Zeynep Ateş

Tek kanal video, stereo ses, 2025
Süre: 2'30"

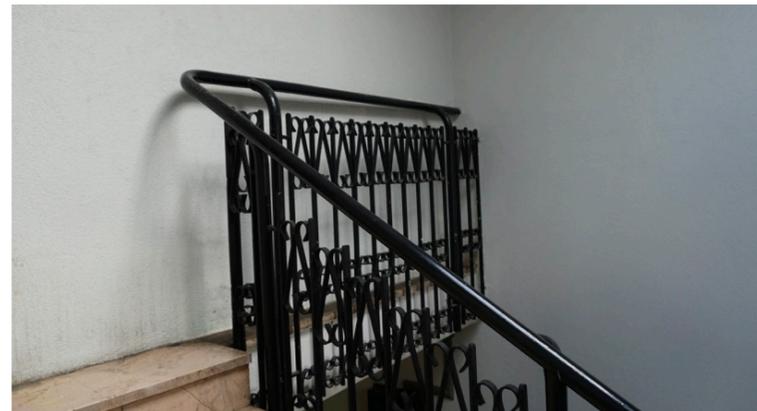
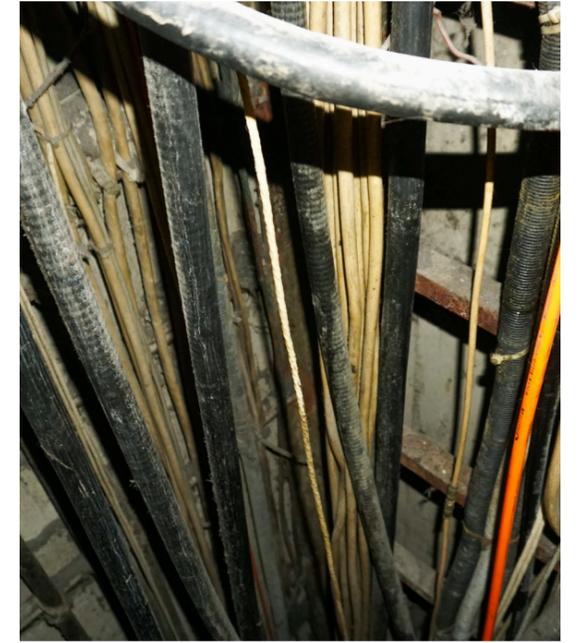
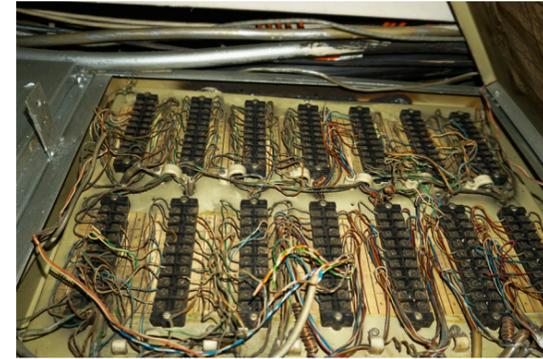
Bu video, yalnızca pasajın içinde kaydettiğimiz sesler ve çektiğimiz fotoğraflar kullanılarak kuruldu. Merdivenlerdeki kesik korkuluklar, hiçbir yere çıkmayan basamaklar ve özellikle kapılar üzerinden pasajın "iç/dış" belirsizliğini kesitler hâlinde izliyoruz: kapak arkalarında görünen borular, kablolar ve servis boşlukları bir tür anatomi, otopsi çizimi gibi katman katman açılıyor. Çekimler sırasında erişemediğimiz alanlara yalnızca eşikten bakabildik; görüntüler içeri sızarken, sesler asıl akışı ele veriyor. Merdiven boşluğunda duyduğumuz makine dairesinin mekanik uğultusu ulaşamadığımız ama varlığını hissettiğimiz çekirdiği videonun ritmini belirliyor. Böylece pasaj, parlak vitrinler ile görünmeyen altyapı arasındaki sesleri ve görüntüleriyle ortaya koyuyor. Bu çalışma, pasaja dahil olamadığımız ama gördüğümüz ve duyduğumuz bir içeriğin kısa bir haritasıdır.

Emergency Exit for Fire Whistleblowers I

Alperen Kurumaz, Elvin Tavşancıl, Irmak Döndüren,
Zeynep Ateş

Single-channel video, stereo sound, 2025
Duration: 2'30"

This video was edited using only the sounds we recorded inside the passage and the photographs we took there. Through the stairwells, truncated railings, dead end steps, and especially the doors, we follow the passage's uncertainty between "inside" and "outside." Pipes, cables, and service voids glimpsed behind access panels open up layer by layer, like an anatomical drawing. Some areas remained inaccessible, visible only from the threshold. While the images seep inward, the sound reveals the passage's underlying flow. The mechanical hum of the machine room we heard in the stairwell, a core we could not reach but could strongly sense, sets the video's rhythm. In this way, the work brings together the passage's polished storefronts and its unseen infrastructure, mapping an interior we could not fully enter, yet could still see and hear.

DİKKAT
DİKKAT
DİKKAT

Yangın Muhbirleri için Acil Çıkış II

Alperen Kurumaz, Elvin Tavşancıl, Irmak Döndüren,
Zeynep Ateş

Geçici Mekana Özgü Yerleştirme
(Sinanpaşa İş merkezi 4. Kat Merdiven Boşluğu), 2025

Atık pleksiglas parçaları, ip, tel, dairesel ayna, kırmızı asetate, doğal ışık

Sinanpaşa İş Merkezi, bilinenin arkasında bilinmeyen saklayan bir labirent: her gün yanından geçtiğimiz ama görmediğimiz hayatlar, dokunmadığımız ama bir ömre sığmış binlerce hikâye. İçeri girdiğinizde kapılar çoğalır; her yerden girip hiçbir yerden çıkamadığınız geçitler, yarım kalan korkuluklar, sonradan örtülmüş kapı izleri... Uyarılar "Acil Çıkış", "Tehlike" kırmızı bir ritim gibi koridorlara yayılır; görünen yüz ile görünmeyen akış arasındaki çizgi incilir. Dokunmak hem kolaydır hem zordur: bakış, eşikte asılı kalır; ışık, duvarların arasından sızarak içeriğin nefesini ele verir.

Bu yerleştirme, iki kat arasındaki merdiven boşluğuna kurulan geçici bir portaldır. Atık pleksilerden, mevcut demir trabzanların çizgisini takip edecek biçimde eklemlenir; yarı saydam yüzeyler pasajın doğal ışığını geçirip gün içinde değişen yansımalar üretir. Zemindeki dairesel ayna, ışığı geri döndürerek bir loop yaratır; izleyicinin konumuna göre mekân algısı katlanır. Bağlantılar bilinçle görünür bırakılmış, işin geçiciliği izne, işiğe ve mekânın akışına bağımlılığı "sınır" temasını pratikte de açığa çıkarmıştır. Adını, koridorda karşılaştığımız yangın muhbiri zilinden alan çalışma; uyarı estetiği, kapı izleri ve merdiven ritmini bir araya getirerek, Sinanpaşa'nın kaotik düzeni içinde yalnızca orada ve o süre içinde var olan, mekâna özgü bir geçiş önerisi sunar.

Emergency Exit for Fire Whistleblowers II

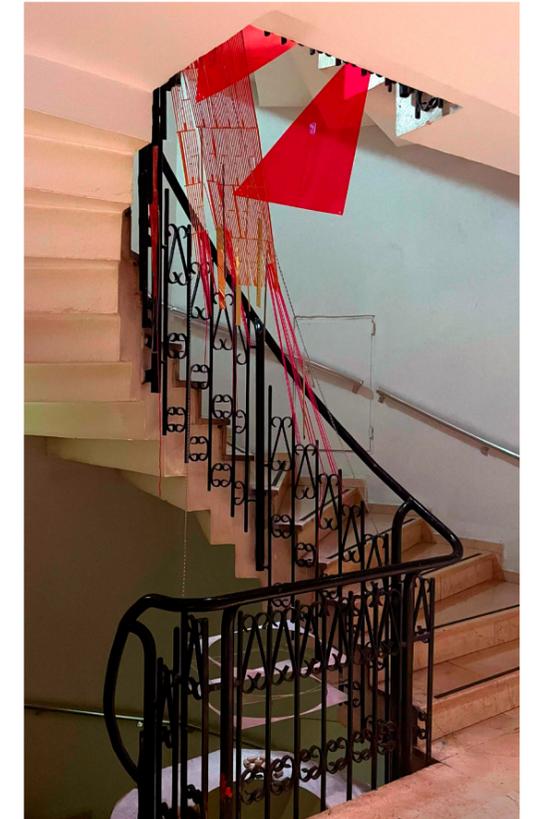
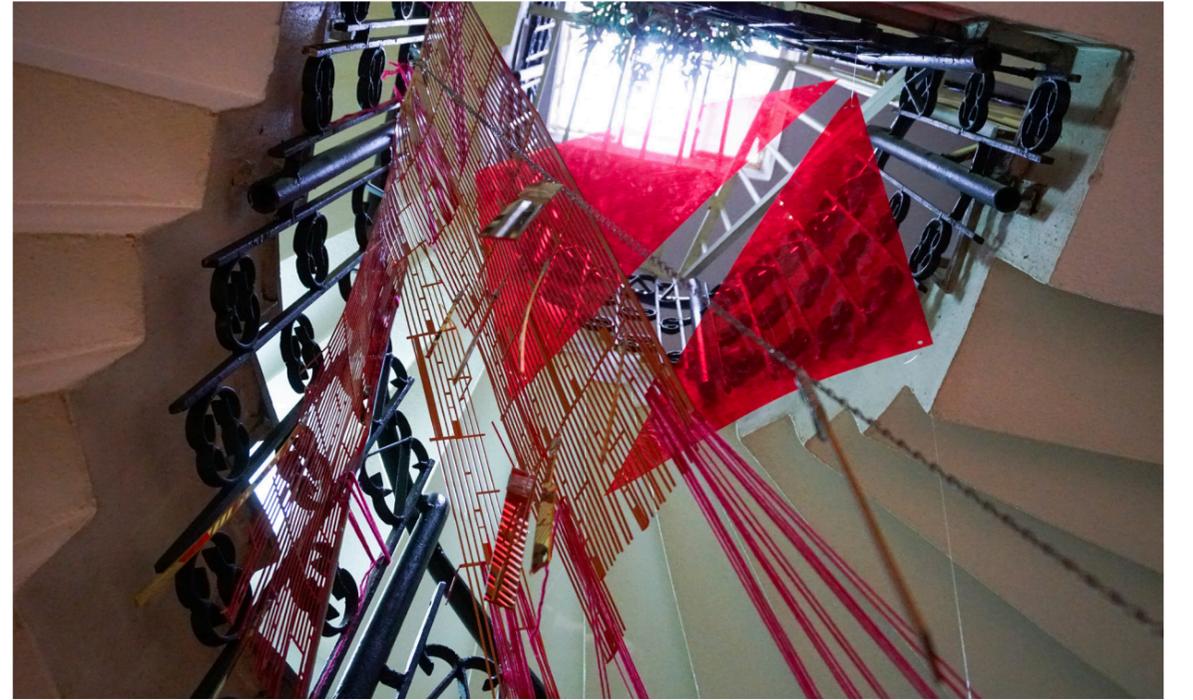
Alperen Kurumaz, Elvin Tavşancıl, Irmak Döndüren,
Zeynep Ateş

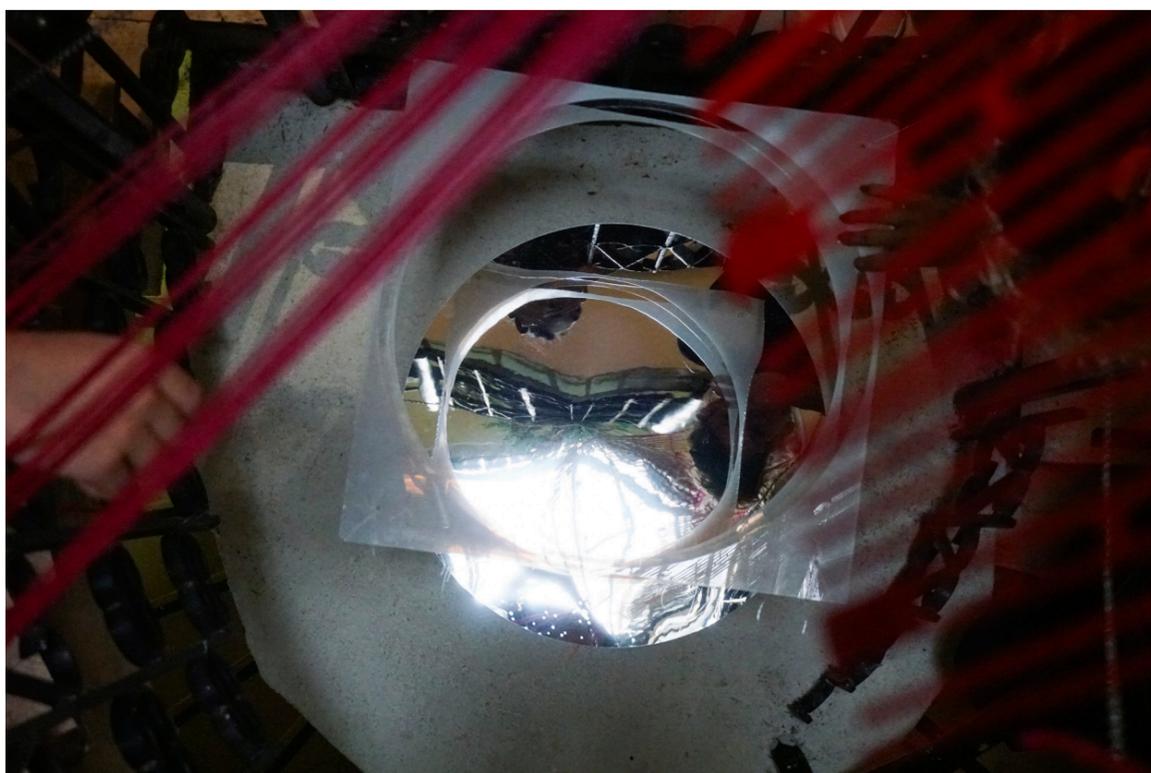
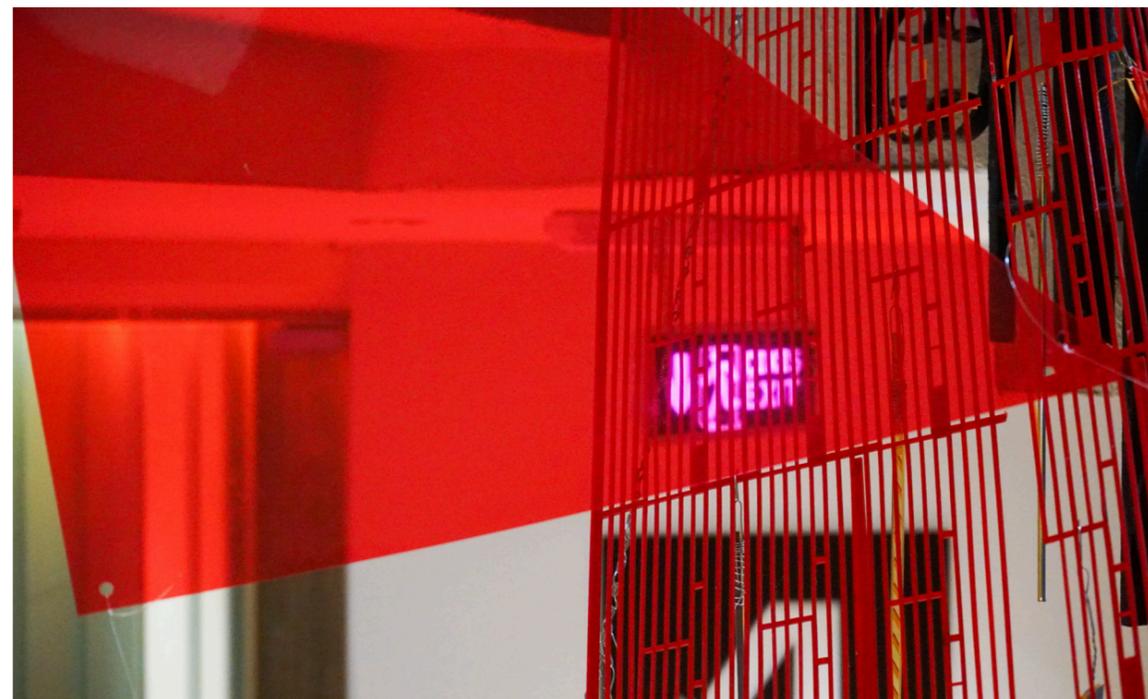
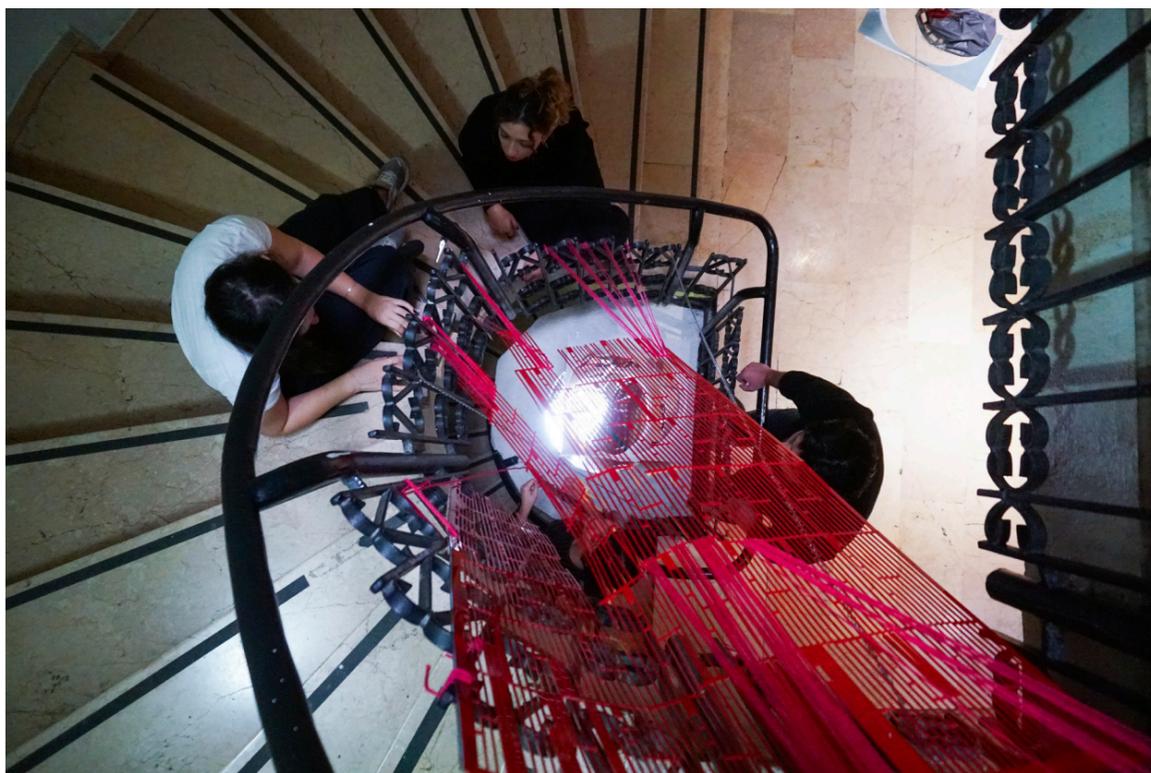
Temporary Site-Specific Installation
(Sinanpaşa Business Center, 4th Floor Stairwell), 2025

Waste plexiglass fragments, rope, wire, circular mirror, red acetate, natural light

Sinanpaşa Business Center is a labyrinth that hides the unknown behind the known: lives we pass each day without seeing, thousands of stories we never touch yet hold a lifetime. Once inside, the doors multiply; passages you can enter from everywhere and exit from nowhere, handrails that end mid air, the faint seams of doors later sealed. Warnings "Emergency Exit," "Danger" pulse through the corridors like a red rhythm; the line between the visible face and the invisible current thins. To touch is at once easy and hard: the gaze stalls at the threshold; light slips between walls and betrays the breathing of the interior.

This work is a temporary portal suspended in the stairwell between two floors. Built from waste plexiglass, it articulates itself along the lines of the existing iron handrails; its translucent planes pass the passage's natural light, casting reflections that shift throughout the day. A circular mirror on the floor returns the light to create a loop, folding perception with the viewer's movement. Joints are deliberately left visible; the work's ephemeralityits reliance on permission, light, and the site's own flow makes the theme of the boundary tactile. Taking its name from the corridor's fire whistleblower bell, the piece gathers the warning language, the traces of doors, and the rhythm of the stairs to propose a site-specific passage one that exists only here, only for a time within Sinanpaşa's layered order of chaos.

Karakutu

Sanatçısız Grup

Artiona Dushi, Asya Yurttaş, Bilgesu Tuncer, Ferhan Hurşit Döner, Yamaç Şenelmiş

Görmek, artık anlamak değildir. Göz, bir bilgi aracı olmaktan çıkmış; yalnızca bir yüzeyin üstünde kayar hâle gelmiştir.

Sinanpaşa Pasajı, bu körleşmenin mekânıdır. Her şeyin görünür olduğu, ama hiçbir şeyin fark edilmediği bir yer. Işığın, sesin, objelerin, insanların birbirine çarptığı; anlamın gürültüye dönüştüğü bir yüzeyler labirenti.

Blackbox

A Collective Without an Artist

Artiona Dushi, Asya Yurttaş, Bilgesu Tuncer, Ferhan Hurşit Döner, Yamaç Şenelmiş

To see is no longer to understand. The eye has ceased to be a tool of knowledge; it merely glides over surfaces.

Sinanpaşa Passage is the space of this blindness — a place where everything is visible, yet nothing is truly perceived. A labyrinth of surfaces where light, sound, objects, and people collide; where meaning dissolves into noise.

Görüntüyü yamultan, kutunun içini çevreleyen malzeme: kırılmış aynalar. Yansımaların yansımaları okumayı zorlaştıran görüntülerin sebebi.
The material surrounding the inside of the box that distorts the image is broken mirrors—the reason the reflections of reflections become difficult to read.

Biz, bu aşırı görünürlüğün yarattığı körlüğü görünür kılmak istedik.

Bir kutunun içine yerleştirdiğimiz kırık aynalar, pasajda deneyimlediğimiz parçalanmış gerçekliğini yansıtır. Her bir parça, bir vitrin, bir dükkân, bir yüz gibi...

Hepsi bir araya geldiğinde, bir bütün oluşturmaz. İzleyici, kutunun içindeki delikten baktığında, kendi bakışının içinde kaybolur. Yüzlerce yansıma arasında yönünü yitirir; görür, ama hiçbir şeyi göremez.

Bu enstalasyon, "fazla görmek" ile "hiç görmemek" arasındaki ince çizgide durur. Görme edimini, yeniden düşünmeye çağırır. Görmenin bir eylemden ibaret olmadığını, ayrıca bir seçim olduğunu hatırlatır.

Çünkü bazen, görmek için bakmak değil; durmak, susmak, algılamak gerekir.

We sought to make this blindness of over-visibility visible.

Inside a box, we placed fragments of broken mirrors that reflect the fragmented reality of the passage. Pieces resembling a shop, a display, a face...

Yet together, they form no whole. When the viewer looks through the small opening of the box, they lose themselves within their own gaze. Among countless reflections, they see — but cannot truly see.

This installation stands on the fine line between "seeing too much" and "seeing nothing." It invites the viewer to reconsider the act of seeing itself. To remind that seeing is not merely an action, but a choice.

Because sometimes, to see is not to look — but to pause, to listen, to perceive.

Duymalar

Başak Çimen, Gamze Şehla, Merve Gül Çakır,
Timuçin Erk

Yerleştirme
2025

"Ama insan her zaman görmenin egemenliği altında değildi. Aslında görmenin, önceleri egemen olan işitmenin yerini alması yavaş yavaş oldu."*

Bu çalışma, bir duyarak görme denemesidir. Dört katılımcı bir kare oluşturacak şekilde yüzlerini birbirlerine dönerek karşısındaki kişiye arkalarında kalan Sinan Paşa İş merkezi'ni sözlü olarak betimler. Her katılımcı duydukları betimlemelerden yola çıkarak mekanı kağıt üstünde resmeder. Mekan, duyma ve görme duyuları arasında bir geçişin mekanı haline gelir. Görsellik, konuşmaya; konuşma duymaya; duyma zihinsel bir tahayyüle; zihinsel tahayyül çizme eylemine aktarılmış olur. Böylelikle algının ve ifadenin öznelliği de irdelenmeye çalışılmıştır.

*: Juhani Pallasmaa, Tenin Gözleri, YEM Yayın, İstanbul, Nisan 2021

Yerleştirme (200 x 120 x 120 cm)
Installation (200 x 120 x 120 cm)

Ses:

Audio:

Video:

Video:

Hearings

Başak Çimen, Gamze Şehla, Merve Gül Çakır,
Timuçin Erk

Installation
2025

"But man has not always been dominated by vision. In fact, a primordial dominance of hearing has only gradually been replaced by that of vision."*

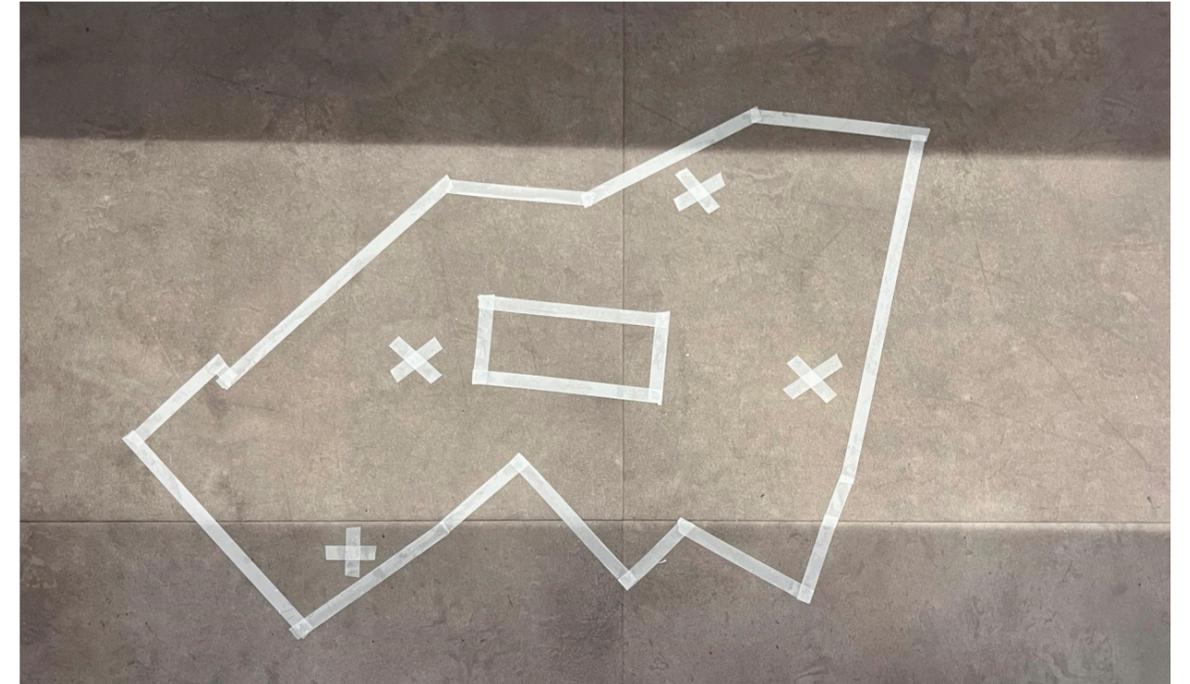
This work is an experiment of seeing through hearing. Four participants stand facing each other in a square formation, each describing the Sinan Paşa Business Center located behind them to the person in front. Based on the verbal descriptions they hear, each participant draws the place on paper. The site thus becomes a space of transition between hearing and sight. Visual perception is translated into speech; speech into hearing; hearing into mental imagination; and mental imagination into the act of drawing. In this way, the subjectivity of perception and expression is also explored.

*: Juhani Pallasmaa, The Eyes of The Skin, John Wiley & Sons Limited Pub., 2012

Çat Kapı ziyaretlerinden sunum sırasında bir fotoğraf karesi
A photograph taken during the presentation of the Çat Kapı visits.

Sinanpaşa Pasajı Plan Yerleştirme
Installation of the Sinanpaşa Passage Plan

İz-ci

*Dila Ağüzüm, Elif Aysu Solak, Fatıma Sude Yıldırım,
Önder Bekel*

Enstalasyon 25x20x7 - ses kaydı
kaset, kaset bantları, kraft kağıdı, ışık kaynağı, fotoğraf

2025

"İz-ci", hem iz olanın hem iz bırakanın hem de iz sürenin hikâyesi olarak tasarlandı. Bu çalışma, kargaşanın içinde kaybolarak çoğalan; çoğaldıkça da kaybolan seslerin peşine düşer. Sesin izini sürerken; biri kuzeyden, biri güneyden, biri doğudan ve biri batıdan yola çıkan dört izci, iş hanının farklı noktalarına dağılarak kendi izlerini sürdürdü ve sesleri topladı. Bu dört farklı deneyim, tek bir kasette üst üste bindirilerek bir araya getirildi.

Amaç, o anın Sinanpaşa'sını hem bireysel hem de ortak deneyimlerle tek bir ses katmanında yeniden kurmaktır. Tek bir kasete kaydedilen bu sesler, "kocaman" bir deneyim kasetiyle yeniden somutlaştırıldı. Kaset, hem somut hem de soyut bir nesneye dönüşerek sesi mekâna taşıyan, görünmeyeni görünür kılan bir araca hâline geldi. Dinleyici, sesin çevresinde dolaşırken izleyiciye dönüştü. Kasetlerin rastlantısal seçimi her seferinde farklı bir hikâyeyi açığa çıkardı.

Sinanpaşa'nın sınırlarla tanımlı ama sınırları aşan yapısı, kaset bantlarının taşkınlığıyla yeniden vücut buldu. Işık ve gölgelerle mekânlar arasında dolaşan bantlar, sınırların geçirgenliğini görünür kıldı. Bazı anlar ışıkla belirdi, bazılarıysa gölgenin içinde kayboldu. Böylece "İz-ci", sesi, mekânı ve ışığı tek bir bedende buluşturan çok katmanlı bir deneyime dönüştü.

Trace-seeker

*Dila Ağüzüm, Elif Aysu Solak, Fatıma Sude Yıldırım,
Önder Bekel*

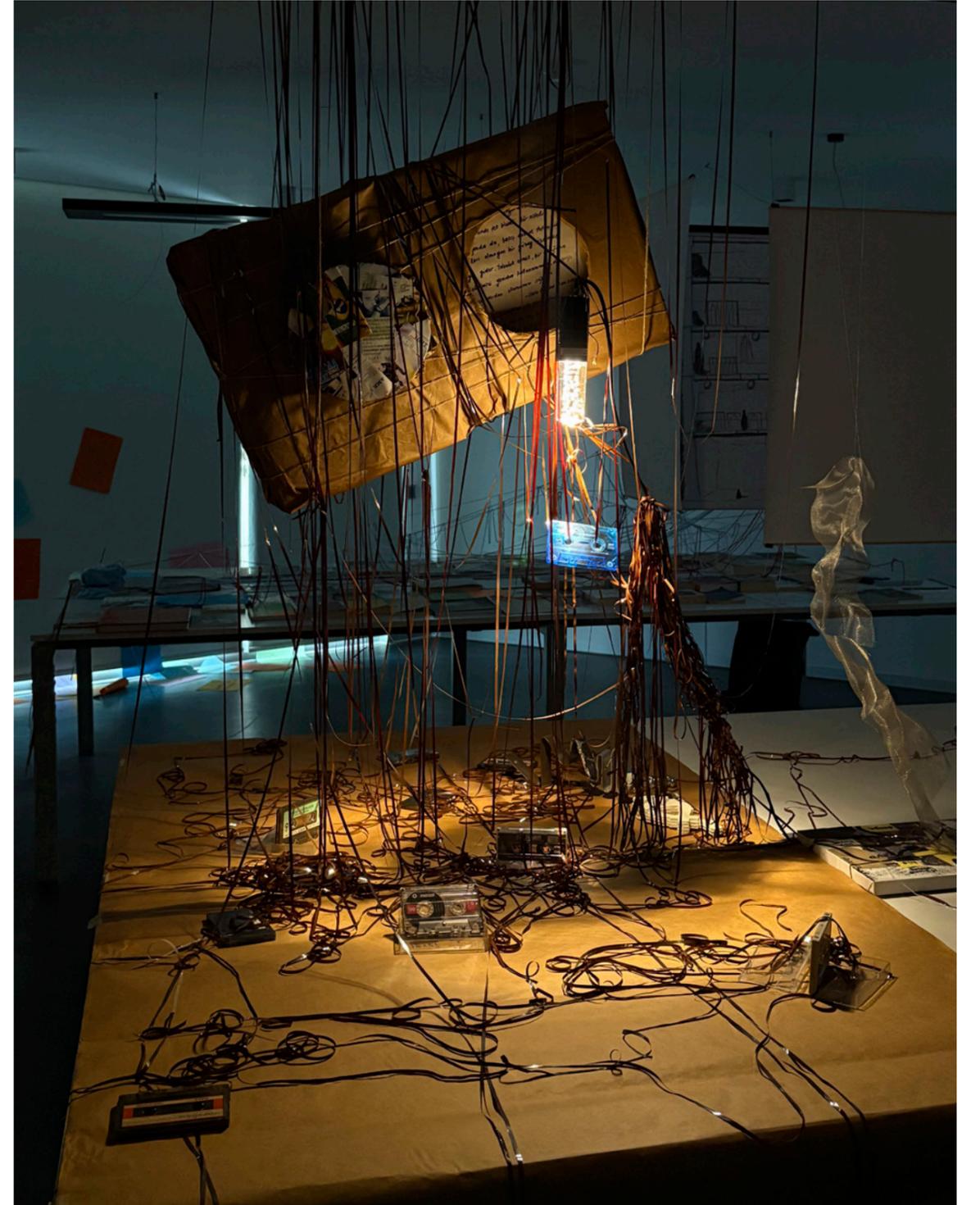
Installation, 25x20x7 - sound recording
cassette, cassette tapes, kraft paper, light source, photograph

2025

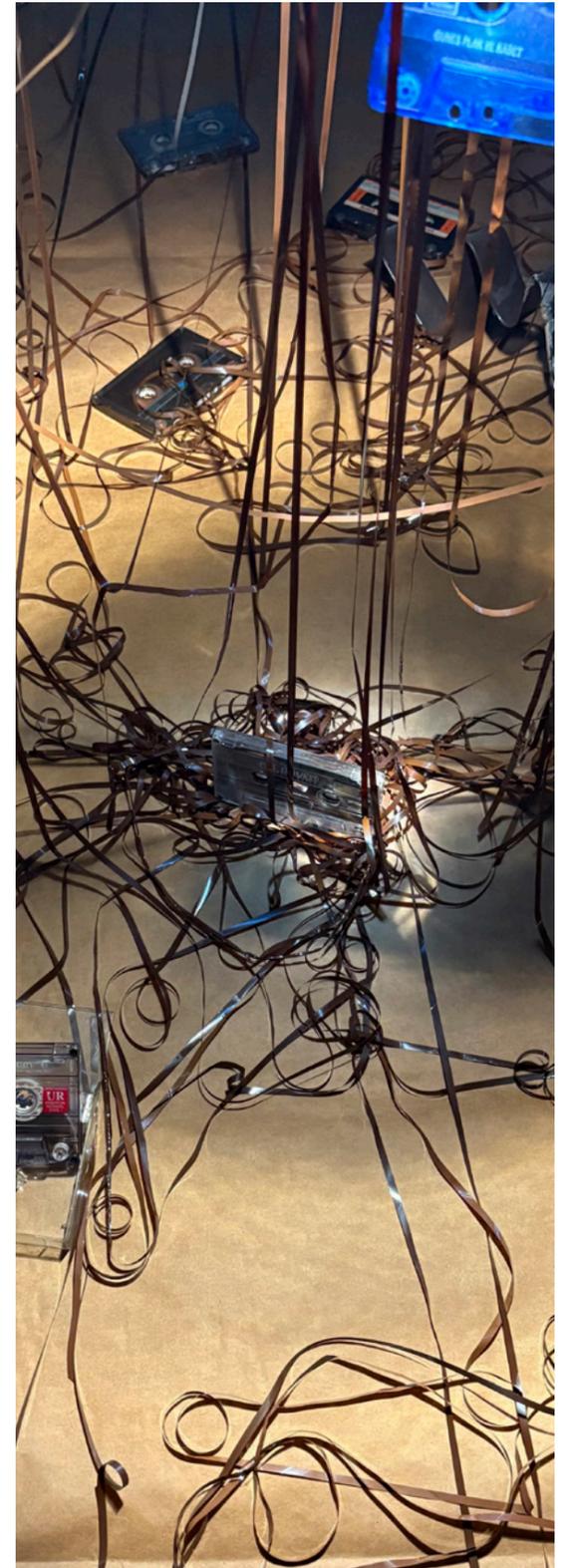
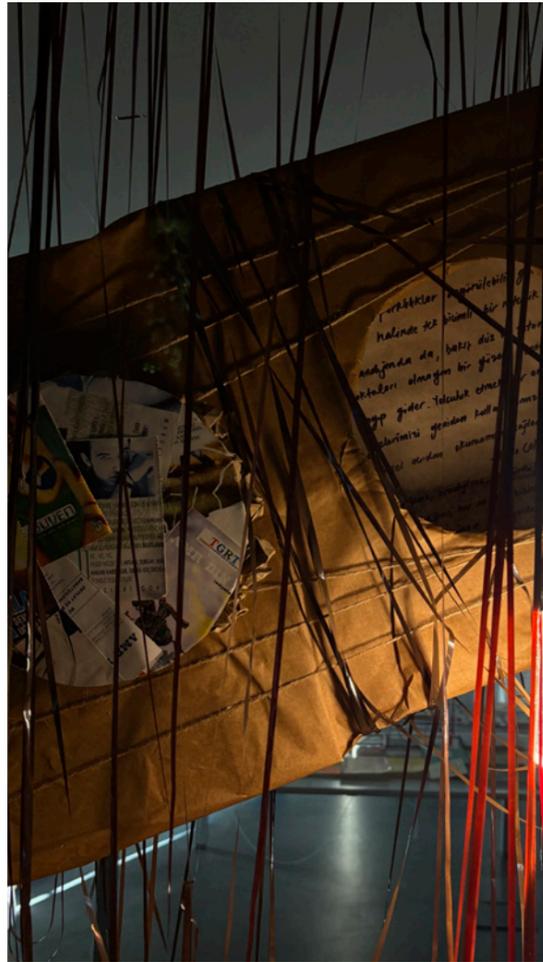
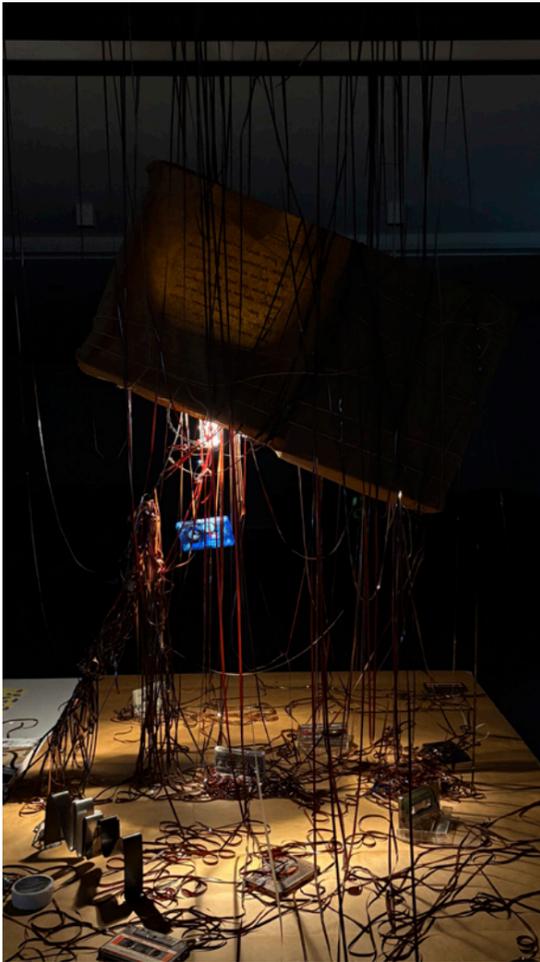
"Trace-Seeker" was conceived as the story of that which is a trace, that which leaves a trace, and that which follows a trace. This work pursues sounds that multiply by getting lost within chaos, and that disappear as they multiply. While tracing sound, four seekers one departing from the north, one from the south, one from the east, and one from the west dispersed across different points of the inn, following their own traces and collecting sounds. These four distinct experiences were layered on top of one another and brought together on a single cassette.

The aim was to reconstruct Sinanpaşa at that moment through both individual and collective experiences within a single sonic layer. Recorded onto a single cassette, these sounds were re-materialized through a "large-scale" experiential tape. The cassette transformed into both a tangible and intangible object an instrument that carries sound into space and renders the invisible visible. As the listener moved around the sound, they became a viewer. The random selection of the cassettes revealed a different story each time.

Sinanpaşa's structure defined by boundaries yet capable of exceeding them was re-embodied through the overflow of cassette tapes. As the tapes moved between spaces through light and shadow, the permeability of boundaries became visible. Some moments emerged through light, while others faded into shadow. Thus, "Trace-Seeker" became a multilayered experience that brings sound, space, and light together within a single body.

Sesin, Mekânın ve İzlerin Buluştuğu Nuktada,
At the Intersection of Sound, Space, and Traces,

Enstalasyon, detay fotoğrafları
Installation, detail photos

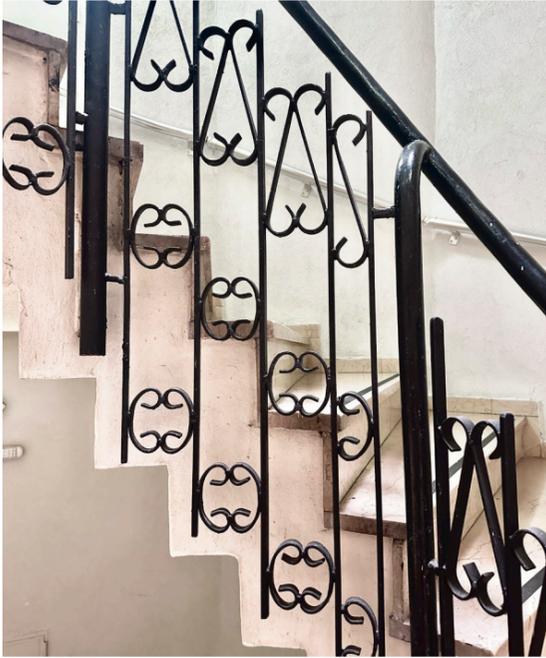
Seslerin üst üste bindirilmesi 10dk
Overlapping Sounds 10min

Sinanpaşa Korkulukları

Şeyma Kaya

Ne enteresan buranın korkulukları. Nesil nesil korkuluk. Duvarlar yemiş, dolaplar kesmiş.

Pasajda gezip korkulukları fotoğrafladıktan sonra saptadığım iki ana formun deneysel maketini atölyede bulduğum mevcut malzemelerle yaptım:

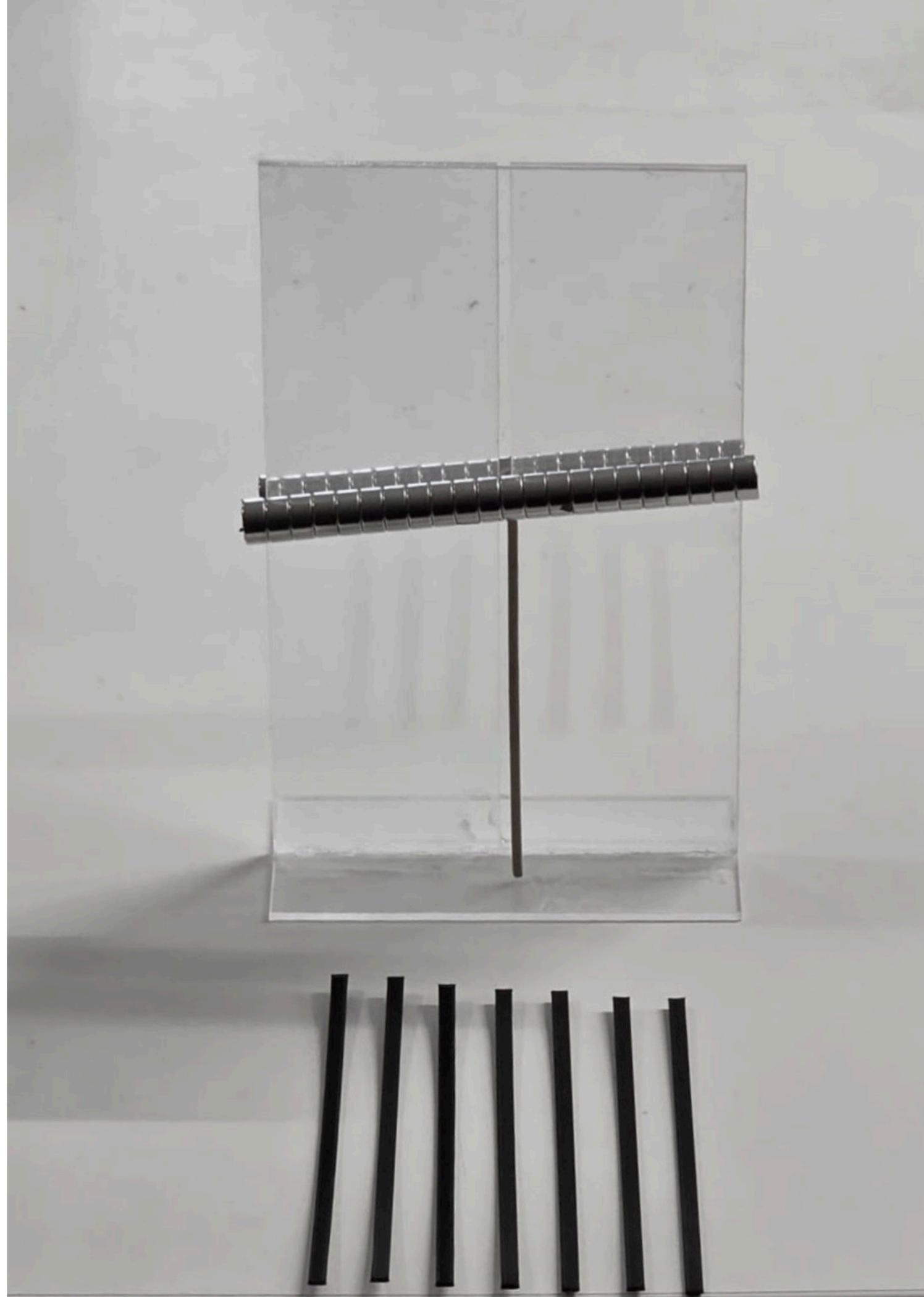

Sinanpaşa Railings

Şeyma Kaya

The railings here are strange. Generations of railings. Eaten by walls, cut by cabinets.

I photographed the railings around the building and made an experimental model of the two main forms with found materials in the studio:

Atölyemiz: Bir Duvar, Bir Kolon ve Bir Masa...

yanar

"Safari" lafı yine öğrencilerle yaptığımız bir sohbette ortaya çıktı. Kendi iç dünyamızla başladığımız ilk adımın devamı oldu. Bizi bir zamanlar rahmetli Nihat Güner Hoca'mızın tasarladığı Sinan Paşa Çarşısı'nda yeni bir çalışmaya yönlendirdi. Bir araya gelen gruplar çarşıda gezilere, incelemelere başladılar. Bu çalışmalar daha sonra farklı enstalasyonlara dönüştü. Bu arada içinde bulunduğumuz Aura'nın mekânı üzerine konuşmaya, tartışmaya başlamıştık bile. Bizim mekânımız steril, pırıl pırıl olmamalıydı. Hepimizin hissettiği bir yer olmalıydı, yaptıklarımız da her yanımızı sarmalıydı. Süreç aşamasında seçilmiş en iyi parçalarla sergileme fikri bir yana bırakılmış dokuşlarımızı, doğrularımızı, yanlışlarımızı gösteren köşeler oluşturmaya fikrine düşündürmüştü. San ki sonunda kimbilir ne hale evrilecek atölyemizin taşları farkında olmadan döşenmeye başlamıştı.

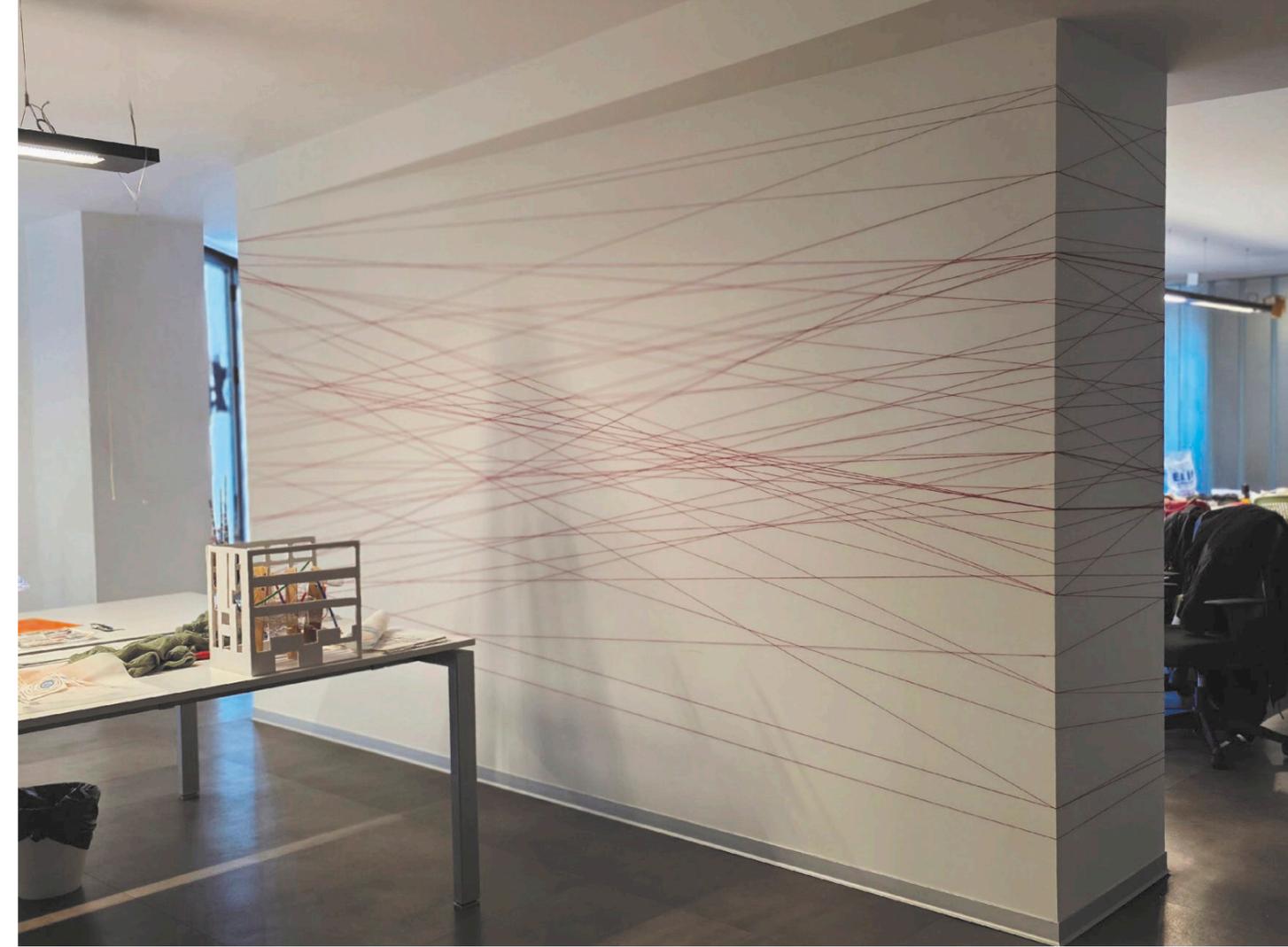
İlk günlerdeki o tartışmalar arasında öğrenciler inisiyatifi aldılar. Atölye dışında olduğum bir gün Atakan bizim mekândan bana bir WhatsApp videosu gönderdi. Asistanı Asya ile arka bölümdeki pencere kenarındaki daha sonra kitap olarak kullandığımız masamızın üzerinde kırmızı iplerle ışıklara uzanan bir enstalasyona girişmişlerdi bile. Sonra da Aura'nın ortasında mekânı ikiye ayıran uzun duvar parçası yine Atakan'ın asistanı Merve tarafından etrafında dolanılarak atölyede olduğumuz bir gün kırmızı iplerle dekonstrüktivist bir şekilde sarıldı. Sonra da mutfak nişine yakın yerdeki iki kolondan birinin etrafı Merve, Başak ve İrmak tarafından örülmeye başlandı. Elvin ise stüdyo anlarında çektiği polaroid fotoğrafları kolonun üzerine bir bir asıyordu. Mekân asılanlar, etrafa konulan tek tek ya da grup halinde yapılan çalışmalarla, bizleri anlatan işlerle "Babaanne Evi"ne dönüşmeye başlamıştı...

Our Atelier: A Wall, A Column and A Table...

yanar

The word 'safari' came up again in a conversation we had with students. It was a continuation of the first step we took into our own inner world. It led us to a new project in Sinan Paşa Market, designed by our late teacher Nihat Güner. The groups that came together began tours and investigations in the market kind bazaar. These studies later turned into different installations. Meanwhile, we had already started talking and discussing the space of Aura we were in. Our space should not be sterile and sparkling clean. It should be a place we all felt connected to, and our work should envelop us. The idea of exhibiting the best pieces selected during the process was set aside, giving way to the idea of creating corners that showed our touches, our truths, and our mistakes. It was as if the stones of our workshop, unaware of what form it would eventually take, had begun to be laid.

During those early days of debate, the students took the initiative. One day when I was away from the atelier, Atakan sent me a WhatsApp video from our space. They had already begun an installation with red strings extending to the lights on the table by the window at the back, which we later used as a book, with his assistant Asya. Then, on a day when we were in the workshop, the long wall piece dividing the space in the middle of Aura was wrapped in a deconstructivist manner with red strings by Atakan's assistant Merve, who was circling around it. Then, one of the two columns near the kitchen niche began to be woven around by Merve, Başak, and İrmak. Elvin, meanwhile, hung the Polaroid photographs she had taken during studio sessions one by one on the column. The space, with the works hung on it and placed around it, individually or in groups, works that described us, had begun to transform into the 'Grandmother's House'...

AURA'nın orta duvarına müdahale(cik), 2025
An intervention to the middle wall of AURA, 2025

AURA'nın orta duvarına müdahale(cik), köşe detayı 2025
An intervention to the middle wall of AURA, corner detail, 2025

AURA'nın kolonuna müdahale(cik): hatıra ağacı üzerinde polaroid fotoğraflar ve sol üstte feshedilmiş bir sıkı yönetim bildirisi, 2025
An intervention to the middle column of AURA: polaroid photographs on the memory tree and an abolished martial law , 2025

Masa kitaplığımızın herkesin üç kitap vererek oluşturulan ilk hali, 2025
The initial version of our desk library, created by everyone contributing three books, 2025